

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-06-20
Besvaras senast
2017-06-28 kl. 12.00

Till miljöminister Karolina Skog (MP)

2016/17:1631 Riksdagens mål om vargstammen

Ska vi ha en vargstam i Sverige, vilket Sveriges riksdag har beslutat om, är det viktigt att vi har en rovdjurspolitik som har en folklig acceptans och ett brett stöd, även utanför Stockholm och framför allt i de län som berörs av frågan.

I den proposition som antogs av Sveriges riksdag står det följande:

”Det övergripande och långsiktiga målet för rovdjurspolitiken är att varg, björn, järv, lodjur och kungsörn i Sverige ska uppnå och bibehålla gynnsam bevarandestatus. En trovärdig rovdjurspolitik kräver också en aktiv förvaltning som stärker förtroendet för rovdjurspolitiken och bidrar till en bättre samexistens mellan människor och stora rovdjur. Regeringen gör i propositionen bedömningen att varg, björn, järv, lodjur och kungsörn i Sverige har gynnsam bevarandestatus enligt art- och habitatdirektivet. Därför slår regeringen fast, i enlighet med de riktlinjer som EU-kommissionen har tagit fram för hur de stora rovdjuren ska förvaltas, att en aktiv förvaltning ska genomföras. Det innebär även att socioekonomisk hänsyn ska tas och att tamdjurshållning inte påtagligt försvåras. Sverige har i modern tid aldrig haft så stora rovdjursstammar som i dag. Föresatsen att bevara rovdjuren har alltså lyckats. Det innebär också nya utmaningar att utforma en politik som möjliggör en god förvaltning av stora rovdjur, som tillgodoser en bra balans mellan målet att uppnå och bibehålla gynnsam bevarandestatus för stammarna och samtidigt tar hänsyn till de människor som lever och verkar i rovdjurstäta områden. En aktiv förvaltning med en palett av olika åtgärder behövs för att människa och stora rovdjur ska kunna leva sida vid sida utan alltför stora konflikter. Det svenska landskapet är i det närmaste alltigenom människopåverkat. Även de till synes orörda områdena i norra Sverige har en lång kulturtradition genom den renskötsel som bedrivs där. Ingenstans i landet finns områden där människor kommer att stå helt opåverkade av förekomst av rovdjuren. Det är därför mycket viktigt att de människor som påverkas av stora rovdjur ges möjlighet att finna en delaktighet i förvaltningen. I den här propositionen presenteras en utvecklad rovdjursförvaltning där redskap finns att förvalta rovdjuren adaptivt i enlighet med ekosystemansatsen.”

Riksdagen har fattat ett tydligt beslut rörande varg. Målen för vargstammen i Sverige är att vargens referensvärde för gynnsam bevarandestatus när det gäller populationen i Sverige, med utgångspunkt i Skandulvs redovisning av minsta livskraftiga population om 100 individer, ska vara 170–270 individer, att

varens referensvärde för gynnsam bevarandestatus när det gäller utbredningsområdet i Sverige ska vara hela Sverige förutom den alpina regionen och Gotlands län, att vargstammens koncentration minskas där den är som tätast, att varens förekomst i renskötselområdet i huvudsak ska begränsas till de områden där den gör minst skada och att varens förekomst i län med fåbodbruk, intensiv fårskötsel eller skärgårdar i huvudsak ska begränsas till de områden där den gör minst skada.

Riksdagen har alltså beslutat om att utbredningsområdet för varg ska vara hela Sverige förutom den alpina regionen och Gotland. Trots detta har sannolikt inte förekomsten av varg och andra rovdjur minskat i Gävleborg, Dalarna och Värmland där antalet vargar är som störst.

Med anledning av detta vill jag fråga miljöminister Karolina Skog:

Hur följer miljöministern upp att Naturvårdsverket och länsstyrelserna verkar för att nå riksdagens beslut?

.....

Lars Beckman (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander